

princip skal sættes til Side med Henvisning til, at man ikke har haft Lejlighed til tilstrækkelig grundigt at overveje et saa selvfølgelig Spørgsmaal.

Den højtærede Minister siger i samme Forbindelse, at hvis en saadan Erstatningsbestemmelse indsættes i Loven, vil Kommunerne ikke benytte Loven, thi Kommunalbestyrelserne vil ikke kunne overse Konsekvenserne af det. Nej, men hvis en Kommunalbestyrelse beslutter sig til paa saa dybtgaaende Maade at gribe ind i Brugsret hvilende paa kontraktsmæssig Overenskomst, ja, saa maa den vide, at den derigennem paatager sig et Ansvar ogsaa af økonomisk Art, og i de Tilfælde, hvor der virkelig er Trang til at udnytte en saadan Lov — og saadanne Tilfælde kan jo findes i enkelte af Landets Kommuner —, vil man selvfølgelig hjælpe den vedkommende til Rette, selv om der kan blive Tale om en vis Erstatning, som dog altid vil blive af ret minimal Karakter. Der kan f. Eks. blive Tale om Erstatning for den Lejdegift, som foranlediges ved Opmagasinering af Møbler i en vis Tid, eller der kan blive Tale om en mindre Erstatning til en Lejer som Følge af, at denne i de 6 Uger, hvorom denne Lovgivning drejer sig, kommer til at bo i en Lejlighed, som er dyrere end den, han har lejet, og som han agtede at flytte til. Der kan ganske afgjort her ikke blive Tale om Beløb, som kan virke afskrækkende paa Kommunalbestyrelserne med Hensyn til Udnyttelsen af Loven. Og naar saa den højtærede Minister, idet han slutter sig til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, taler om det vanskelige Princip, som her er taget op til Overvejelse, og som man ikke bør knytte til en Lejlighedslov som den, Talen her er om, ja, saa forekommer det mig, at det, der her er det afgørende, er, om den ene lider Tab til Fordel for den anden, uden at der bliver givet ham Adgang til at faa Erstatning derfor. Dette er det afgørende i Sagen og ikke dette, om det er en Lovgivning, som skal have en i Tid langt-rækkende Betydning eller kun skal gælde ganske kort, saaledes som Tilfældet er med den Lov, vi her behandler.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt mener, at vort Ændringsforslag under Nr. 1 ikke vil faa synderlig stor Betydning. Men

dør er det ærede Medlem fuldkommen vildfarende. Saaledes som denne Lov er affattet, vil den kunne vække Uro i samtlige Kommuner, hvor der i det hele taget blot findes Enkeltmand, som vil rejse Spørgsmaalet. Vi ønsker at begrænse denne Lovgivnings Virkninger til saadanne Kommuner, hvor Situationen paa Boligomraadet virkelig gør en saadan Lovgivning ønskelig, og vi vil give Kommunalbestyrelserne den Adgang, som de altid hidtil har haft paa dette Lovomraade, til at afgøre ved simpel Stemmeffærd, om Forholdene ligger saaledes, at der er Grund til at indføre saadanne Bestemmelser i Kommunen. Med andre Ord, vi vil gennem dette Ændringsforslag tilvejebringe den naturlige Afgrænsning af denne Lovgivnings Virkeomraade, som ikke er skabt ved den Form, Lovforslaget her har. Derfor er denne Bestemmelse af overordentlig stor Betydning. Nu siger den højtærede Minister — saaledes forstod jeg ham i hvert Fald —, at hvis man kunde bygge paa den Statistik, der her foreligger, hvis man kunde antage, at den var udtømmende, saa var det muligt, at Ministeren vilde stille sig paa en anden Maade, men, siger Ministeren, vi ved ikke, hvordan Forholdene ligger rundt om i Kommunerne. Nej, det ved vi ikke, men det ved Kommunalbestyrelserne, og det er netop derfor, vi skal aabne dem Mulighed for at blive stillet overfor den generelle Afgørelse og ikke udsætte dem for, at denne Sag tages op paa ganske konkrete Tilfælde, hvor Kravet om Enstemmighed i § 2 kan bringe de enkelte Kommunalbestyrelsesmedlemmer i en højst ubehagelig og uheldig Tvangssituation.

Jeg maa derfor vedvarende tillægge disse Ændringsforslags Vedtagelse overordentlig stor Betydning og vil endnu en Gang, saa varmt jeg formaar det, anbefale, at man slutter sig til dem. Der vil derigennem ske en saa væsentlig Forbedring af Loven, at man, selv om man kan nære megen Betænkelighed ved det hele Princip, hvorpaa Loven hviler, dog maa lade sin Stilling i ikke ringe Grad paavirke af, om en saadan Begrænsning sker, og om den Adgang til Erstatning, som her søges skabt, virkelig tilvejebringes.

Carlsen-Skiødt: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Kraghs Bemærkninger